

fond, som har til formål at yde erstatning for tab, som en advokats klient lider ved, at advokaten, hans fuldmægtig(e) eller personale i øvrigt uretmæssigt har forbrugt betroede midler, jf. straks nedenfor, samt for tab, som lides ved en advokats eller dennes personales fejl, forsømmelse eller andet ansvarspådragende forhold i forbindelse med advokatvirksomhed.

I medfør af klientkontovedtægten påhviler der bl.a. advokaten en bogføringspligt. Således skal enhver advokat, der modtager penge for tredjemand i forbindelse med selvstændig advokatvirksomhed, i sit bogholderi føre en klienttilsværskonto, som til enhver tid viser størrelsen af advokatens samlede tilsvær af betroede midler. Hvad advokaten efter klienttilsværskontoens udvisende til enhver tid skal kunne tilsvære tredjemand, skal indestå på en særlig klientkonto i et pengeinstitut.

2.4. Markedsføringsloven

Markedsføringsloven gælder for privat erhvervsvirksomhed, herunder virksomhed med juridisk rådgivning. Efter markedsføringslovens § 1, 2. pkt., må der i virksomhed, som er omfattet af loven, ikke foretages handlinger, der strider mod god markedsføringskikk.

Udtrykket »markedsføring« i begrebet »god markedsføringskikk« anvendes i vid betydning og omfatter således ikke kun reklamering i teknisk forstand, men enhver handling foretaget i erhvervsøjemed. Dette betyder, at alle, der driver erhvervsmæssig virksomhed med juridisk rådgivning, er undergivet markedsføringslovens bestemmelser, uanset om de efter vinkelskriverloven må reklamere med denne virksomhed.

Forbrugerombudsmanden fører efter loven tilsyn med, at lovens regler om god markedsføringskikk overholdes, og Forbrugerombudsmanden kan i den forbindelse kræve alle nødvendige oplysninger, herunder til afgørelse af, om et forhold falder ind under lovens bestemmelser.

Skønnes en erhvervsdrivende at handle i strid med god markedsføringskikk, skal Forbrugerombudsmanden gennem forhandlinger søge at påvirke den erhvervsdrivende til at overholde markedsføringslovens regler. Tilsidesætter den erhvervsdrivende et tilsagn, der er afgivet på grundlag af sådanne forhandlinger med Forbrugerombudsmanden, kan denne meddele de påbud, der er nødvendige for at sikre, at tilsagnet bliver overholdt. Har den erhvervsdrivende ikke afgivet tilsagn over for Forbrugerombudsmanden, kan der alene gives forbud og påbud ved dom. Retssag herom kan anlægges af Forbrugerombudsmanden eller an-

dre, der har den fornødne retlige interesse. Forbrugerombudsmanden kan dog i visse særlige tilfælde nedlægge et foreløbigt forbud mod bestemte handlinger.

2.5. Forbrugerklageloven

Efter forbrugerklageloven og bekendtgørelsen om forbrugerklager behandler Forbrugerklagenævnet klager fra private forbrugere over erhvervsdrivende vedrørende varer, arbejds- og tjenesteydelser, som ikke hører under et godkendt, privat klage- eller ankenævn. Dette er f.eks. tilfældet med klager over ejendomsformidlingsvirksomhed, forsikringsvirksomhed og pengeinstitut- og realkreditinstitutvirksomhed. Uden for Forbrugerklagenævnets område falder endvidere klager, for hvilke der i lovgivningen er foreskrevet en særlig klageadgang, som det f.eks. er tilfældet på advokatområdet.

Endvidere er der fastsat minimums- og maksimumsbeløbsgrænser, således at Forbrugerklagenævnet alene er kompetent til at behandle en sag, hvis vederlaget for varen, arbejds- eller tjenesteydelsen udgør mindst 800 kr. og højst 100.000 kr. For klager over sko og tekstiler skal vederlaget dog udgøre mindst 500 kr., og for motorkøretøjer mindst 10.000 kr. Nævnets formand kan i særlige tilfælde se bort fra de nævnte minimumsgrænser.

Undtaget fra Forbrugerklagenævnets kompetence er desuden klager fra forbrugere over visse varer, erhvervsområder eller arbejds- og tjenesteydelser. Et eksempel på den sidstnævnte gruppe er ydelser, der hidrører fra liberale erhverv under forudsætning af, at virksomheden udøves i medfør af en videregående, offentlig anerkendt uddannelse eller en offentlig autorisation eller beskikkelse. Dette indebærer f.eks., at klager over en juridisk rådgivningsydelse, der er udført af en cand.jur. eller en cand.merc.jur. ikke kan behandles af nævnet.

Også ydelser vedrørende pengevæsen og forsikring samt – som hovedregel – arbejds- og tjenesteydelser inden for det sociale område er undtaget fra Forbrugerklagenævnets kompetence. Forbrugerklagenævnet har imidlertid anset sig for kompetent til at behandle klager over en rådgiver (der ikke udøvede sin virksomhed i medfør af en videregående, offentlig anerkendt uddannelse), selv om der var tale om tvister vedrørende sociale ydelser, med et forsikringsselskab om udbetaling af en forsikringssum og med en kreditforening om gælden på et pantebrev. Rådgiveren havde gennemgået faktum i en konkret sag, rådgivet om tilvejebringelse af yderligere oplysninger, og derefter havde rådgiveren sammenholdt dette med nogle regler og givet en konklusion.